

fortænke ham i, naar Regeringen først havde gjort det. Jeg havde stærke Opfordringer fra min Valgkreds og fra den Egn, som er interesseret i Sagen, til at komme frem med Forslaget, saa snart den jydsk Jernbanekommission var fremkommen med Betænkning, men jeg sagde: nej, Forudsætningen er, at vi fra Regeringens Side faa et Forslag om de Baner, der i en uoverskuelig Tid kan være Tale om at bygge i denne Egn af Jylland i alle Retninger, om, i hvilken Rækkefølge de skulle komme, og hvilke der skal være Statsbaner og hvilke Privatbaner. Men da Regeringen rev det i Stykker, mente jeg, at der var frit Slag for os andre, og saa indrømmer jeg den samme Ret for det ærede Medlem. Naar jeg i det hele, den Gang Gedser—Warnemünde og hele den Historie var paa Tale, talte imod Forslaget fra Vejle op efter Herning til Holstebro, stemte jeg jo for Banen fra Holstebro til Herning. Det er Lov den Dag i Dag, og den Bane faa vi, saa det Spørgsmaal falder for saa vidt helt bort.

Naar jeg den Gang talte imod Ministerens Forslag, var det, fordi jeg saa Sagen fra et nationaløkonomisk Standpunkt, det vil det ærede Medlem kunne finde i Rigsdagstidende fra den Tid. Mit Standpunkt har altid været det, at vel kunde det være rigtigt, saaledes som vi her i Landet ere inde paa, at bygge Statsbaner for Hovedlinierne og Privatbaner for de lokale Linier, og derfor mener jeg, at da de private baade bygge og drive Baner langt mere økonomisk end Staten, skulle vi ikke uden haard Nødvendighed bygge Statsbaner. Derfor tillod jeg mig at tvivle om, hvorvidt det overhovedet var rigtigt at bygge en Statsbane fra Herning til Vejle, men hvad jeg ikke tvivlede om, var, at medens denne Egn fra Vejle til Herning for det første har en god Privatbane fra Vejle til Give og efter Loven af 1894 har Lov til at bygge en Privatbane fra Herning til Give, har den tilsvarende Egn ude hos os hverken det ene eller det andet, og saa siger jeg: at bruge Statens Penge til at rive en i og for sig rigtig god Privatbane op for — det var jo det, Ministrens Forslag drejede sig om — at bygge en Statsbane, hvor man havde Udsigt til det Statstilskud af en Halvdal, som ved Lov af 1894 tilsikredes Privatbanerne, det vilde være Uret, saa længe man ikke har Penge til de Egne, som ingen Verdens Ting have, og for øvrigt kom der jo til de urimelige Banegaardsforhold ved Vejle, som selv det æredede Medlem

fra Vejle, som dog bor i Vejle, heller ikke vilde være med til. Jeg er for øvrigt ikke imod, at man forlænger Give-Banen til Herning med det Tilskud, som vi ønske her at faa; hvis Rigsdagen vil være med til en Statsbane og anser det for rigtigt, saa for mig gerne. Jeg ønsker gerne, at de faa en Bane ude i den Egn.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det kun er Jernbanen fra Lunderskov til Grindsted, som i Øjeblikket foreligger til Forhandling.

N. C. Jensen: I Henhold til Formandens Udtalelser skal jeg selvfølgelig afholde mig fra at komme ind paa en vidtløftig Diskussion med den sidste ærede Taler. Men jeg maa dog have Lov til at pointere, at vel er det rigtigt, naar han siger, at der forelaa et Lovforslag om en Privatbane fra Vejle til Herning, men Anlæg af denne Jernbane som privat forekommer mig ganske umuligt, efter at man har vedtaget at bygge en Statsbane fra Holstebro til Herning. — Jeg ser ikke rettere, end at det Forslag, det ærede Medlem her kæmper for, er saa fuldstændig berettiget, men Konsekvensen bliver rigtig nok, at man maa anerkende, at disse Egne, ikke alene Egnen fra Lunderskov til Grindsted, men hele det vidtstrakte Midtjylland med sine Hedeegne har en Berettigelse til at faa rimelig Støtte af Staten til at gennemføre de Baneforslag fra den jydsk Jernbanekommission, som have været Genstand for Forhandling her i Tinget. Det er kun dette, jeg gerne vil have Lov til her at pointere ganske kort, at Konsekvensen af, at man vedtager dette Forslag, maa blive, at man ikke kan stille sig uvillig over for de andre Egenes Krav.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Vejle Amts 3die Valgkreds Ordet.

Th. Nielsen: Jeg skal over for det ærede Medlems Motivering af, hvorfor han egentlig i sin Tid var en Modstander af Statsbanen fra Vejle til Herning, gøre opmærksom paa, at han selv som Formand for Udvalg i 1898 henvendte sig til Ministeriet for offentlige Arbejder med en Opfordring til at komme med et samlet Forslag, om hvilke Baner der skulde være Statsbaner, og hvilke der skulde være Privatbaner. Ministeriet nedsatte den tidt omtalte Kommission, og denne Kommission var det, der fremkom med et Forslag om